

наричатъ : едно—*екваторно*, друго—*заливно*. За насъ—Европейцы—тѣ—е повечеважно послѣдне-то.

Екваторно теченіе ся нарича вообще движеніе-то на водѣ-тѣ въ тропическы-тѣ страны, подѣ экватора: вода-та тече като рѣка на ширѣ въ 70 мили все къмъ единѣ странѣ, отъ в. къмъ з. За Европѣ найважниѣ-тѣ частъ отъ това теченіе е оная, която е въ Атлантическыя океанѣ и ся движе по посокѣ отъ брѣгове-тѣ на Африкѣ къмъ брѣгове-тѣ на Америкѣ; тукъ экваторно-то теченіе, като ся срѣщне съ жглестыя брѣгъ отъ Южниѣ Америкѣ, раздѣля ся на двѣ вѣтви (клона): една-та вѣтвь взима направление къмъ ю. успоредно съ брѣгове-тѣ ѣ, друга-та отива на с. право въ Мехыканскый заливъ.

Заливно теченіе (или Голфъ-Штормъ) ся нарича теченіе-то на водѣ-тѣ изъ Мехыканскыя заливъ въ Атлантическый океанѣ; то тече отчасти къмъ брѣгове-тѣ на Европѣ, отчасти къмъ брѣгове-тѣ на Африкѣ. При брѣгове-тѣ на Африкѣ южна-та вѣтвь отъ заливно-то теченіе ся слива съ экваторно-то. Таковымъ образомъ въ Атлантическыя океанѣ въ сѣверниѣ-тѣ му частъ, вода-та ся върти вѣчно, като на колело, вѣтрѣ въ което вода-та, само ако не духа вѣтеръ, ся намира въ голѣмѣ тишинѣ. И ничто не е въ состояніе да воспре това теченіе водно, ни найсилны-тѣ противны вѣтрове. Него бы могло да воспре само сѣнце-то, ако бы изведнажъ прѣстанѣло да грѣе земѣ-тѣ!

Значеніе-то на морскы-тѣ теченія. Главно-то значеніе на морскы-тѣ теченія состои въ слѣдующе-то: понеже морска-та вода има свойство дълго время да удържа въ себе температурѣ-тѣ на онаѣ